

Uit een preek van de heilige bisschop Petrus Chrysologus († rond 450) •

De hele geschiedenis van Jonas
is een volmaakte voorafbeelding van de Verlosser...
Jonas zelf nam het initiatief
om zich in de zee te laten werpen:
"Neem mij en werp me in zee";
zo kondigt hij
het vrijwillige Lijden van de Heer aan.
Wanneer het heil van de menigte
alleen afhangt van de dood van een persoon,
dan is deze dood in de handen van die mens
die het vrijwillig kan vertragen,
of daarentegen het verhaasten
om aan het gevaar deel te nemen.
Het hele mysterie van de Heer
wordt hier voorafgebeeld.
Voor Hem is de dood niet nodig;
ze openbaart een vrije keuze.

Zie de enorme vis,
het vreselijke en wrede beeld van de hel.
Door de profeet op te eten,
voelt hij de kracht van de Schepper...
en offert met vrees een verblijf in zijn buik
aan de reiziger die van boven komt...
En na drie dagen
geeft hij hem terug aan het licht,
om hem aan de heidenen te geven...

Zo is het teken, het unieke teken
dat Christus aan de schriftgeleerden
en ook farizeeën heeft toegekend (Mat 12,39),
om hen te laten begrijpen
dat de verheerlijking
die zij zelf van Christus hoopten,
zich naar de heidenen ging keren:
de Ninivieten staan symbool
voor de volkeren die in Hem geloofd hebben...
Wat een geluk voor ons, mijn broeders en zusters!
Hetgeen symbolisch verkondigd en beloofd is,
vereren we nu reeds
van gelaat tot gelaat in waarheid,
Hem zien we en Hem bezitten wij.

• Petrus Chrysologus Sermon 37 ; PL 52, 304-306 (*bij Lc. 11,29-32*).